

РЕШЕНИЕ

№ 1432

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10819** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Т. С. срещу Решение № 58/08.01.2022 г. на СРС, по анд. № 10635/2021 г., по описа на СРС, НО, 96 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СО – 33 – А – 21 – 26Т – 028/09.06.2021 г., издадено от кмета на Столична община, с което на касатора, на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ) е наложена глоба в размер на 300 лв.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност, неправилност на първоинстанционното решение, поради което се иска неговата отмяна. Счита, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, не изпраща представител.

СГП изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и

гласни доказателства. Установил е, че на 05.03.2021 г., около 16:00 часа, в търговски обект – „Бистро“, находящ се на в [населено място], [улица], № 58, се е намирал на закрито обществено място и не е поставил защитна маска на лицето си за еднократна или многократна употреба, покриваща носа и устата, в условията на обявено в Р България извънредно положение с Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание. По този начин, С. не изпълнил въведена на основание чл.63 ал. 4 от Закон за здравето със заповед на Министъра на здравеопазването от Заповед № РД - 01 - 51/26.01.2021 г., I във вр. с т. I, 7.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, връчен на сочения за нарушител, подписан без възражения. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че нарушението е безспорно извършеното поради което е потвърдил НП.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63в от ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Настоящата инстанция споделя изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, при спазване на разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН давностни срокове, не едопуснато и съществено процесуално нарушение довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, който в редакцията му, действала към момента на извършване на нарушението (ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.), предвижда административно наказание глоба от 300 до 1000 лв. за нарушаване или неизпълнение на въведени с акт на министъра на здравеопазването или на директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или, ал. 2, освен ако деянието не съставлява престъпление. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗЗ (прил.ред., ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г.) при възникване на извънредна епидемична обстановка министърът на здравеопазването въвежда противоепидемични мерки на територията на страната или на отделен регион. В НП е посочена Заповед № РД - 01 - 51/26.01.2021 г., I във вр. с т. I, 7 на министъра на здравеопазването, с които са били въведени противоепидемични мерки на територията на страната, като с т. I, 7 от същата, е въведено и задължение за всички лица, които се намират в закрити обществени места да имат поставена в защитна маска на лицето си за еднократна или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата – от основата до брадичката. Безспорно от доказателствата по делото се установи, че касаторът е установен на 05.03.2021 г, около 16:00 часа, в търговски обект – „Бистро“, находящ се на в [населено място], [улица], № 58, се е намирал на закрито обществено място без поставена маска на лицето си за еднократна или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата – от основата до брадичката, което сочи на неизпълнение на задължението за спазване на противоепидемичните мерки, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността ѝ на соченото основание.

По отношение на санкцията същата е наложена в минимален размер, поради което е и правилно определена.

Не са налице и предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.28 от

ЗАНН, тъй като деянието е типично за вида си, липсват обстоятелства, които да го характеризират като такова с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, свързани с незачитане на нормативните задължения по спазване на въведени противоепидемични мерки със заповеди на органи на държавно управление.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, съгл. чл. 143 ал.4 от АПК вр. чл. 63 д, ал. 4 от ЗАНН. На ответника следва да се присъди юрк. възнаграждение по чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63в ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х. КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 58 от 08.01.2022 г. по анд № 10635/2021 г. по описа на СРС, НО, 96 с-в.

ОСЪЖДА А. Т. С. да заплати на Столична община, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: